*Вноситься*
*Народними депутатами України*

**Закон України**
**Про Президента України**

**Преамбула**

Цей Закон відповідно до вимог Конституції визначає спосіб, у який Президент України здійснює свої повноваження, визначені Конституцією України, задля недопущення свавілля, гарантування безпеки держави, а також захисту прав і свобод людини і громадянина як основної мети функціонування держави та її інститутів

**Розділ I.** ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

**Стаття 1.** Статус Президента України

1. Президент України (далі - Президент) є главою держави і виступає від її імені.
2. Президент є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України (далі - Конституції), прав і свобод людини і громадянина.
3. Як гарант державного суверенітету та територіальної цілісності України Президент здійснює повноваження, визначені пунктами 1, 17, 19, 20, 24 частини першої статті 106 Конституції.
4. Як гарант додержання Конституції, прав і свобод людини і громадянина Президент здійснює повноваження, визначені пунктом 15 частини першої статті

106, частиною другою статті 137, частиною другою статті 150, частинами першою та другою статті 151 Конституції.

**Стаття 2.** Юридичні засади діяльності Президента

1. Президент як глава держави є конституційним одноособовим органом державної влади.
2. Президент як конституційний орган державної влади зобов'язаний діяти лише на підставі і в межах повноважень, що визначені Конституцією відповідно до пункту 31 частини першої статті 106 Конституції.
3. Президент здійснює свої повноваження виключно у спосіб, визначений Конституцією, цим Законом та іншими законами відповідно до частини другої статті 19 Конституції.

**Стаття 3.** Звання Президента

1. Звання Президента охороняється законом.
2. До вступу на пост Президента особа, обрана Президентом, йменується «новообраний Президент України» (далі – новообраний Президент).
3. Після припинення повноважень Президент зберігає за собою звання довічно і йменується «Президент України у відставці», крім випадків його усунення з поста в порядку імпічменту (далі – Президент у відставці).
4. У разі усунення з поста Президента в порядку імпічменту особа, яка займала цей пост, втрачає звання Президента і йменується «особа, яка займала пост Президента».

**Стаття 4.** Недоторканність особи Президента

1. Президент користується правом недоторканності на час виконання своїх повноважень.
2. Президент не може бути затриманий або утримуваний під вартою чи арештом, за винятком затримання Президента під час або відразу ж після вчинення злочину. Президент, затриманий під час або відразу ж після вчинення злочину, повинен бути негайно звільнений після з'ясування його особи.
3. Оперативно-розшукові заходи чи слідчі дії стосовно особи Президента не здійснюються.
4. Президенту не може бути повідомлено про підозру у вчиненні злочину.
5. Президент може бути допитаний як свідок у порядку, встановленому законом. Стосовно Президента не може бути застосований привід.
6. Особі, яка займала пост Президента, може бути повідомлено про підозру у вчиненні злочину, починаючи з моменту усунення її з поста Президента в порядку, визначеному Конституцією та цим Законом.
7. Президенту у відставці може бути повідомлено про підозру у вчиненні злочину, починаючи з моменту припинення його повноважень Президента.

**Стаття 5.** Обов'язки Президента

1. Президент зобов'язаний дотримуватись присяги, складеної Українському народові.

2. Президент здійснює свої повноваження особисто і відповідно до частини другої статті 106 Конституції не може передавати свої повноваження іншим особам або органам.

3. Президент не може розголошувати інформацію, що становить державну та іншу охоронювану законом таємницю, протягом строку своїх повноважень та після їх припинення.

4. Президент зобов’язаний дотримуватись вимог та обмежень, встановлених цим Законом, Законом України «Про запобігання корупції» та іншими законами.

## **Розділ II.** ОБРАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ТА ВСТУП НА ПОСТ ПРЕЗИДЕНТА

### **Стаття 6.** Вибори Президента

1. Вибори Президента проводяться відповідно до вимог статті 103 Конституції у порядку, визначеному законом.

2. Строки проведення виборів Президента визначені статтею 103 Конституції.

### **Стаття 7.** Кандидат на пост Президента

1. Вимоги до кандидата на пост Президента визначені частиною другою статті 103 Конституції.

2. Кандидат на пост Президента підтверджує рівень володіння державною мовою відповідно до вимог закону, що визначає статус української мови як державної.

3. Одна й та сама особа не може бути Президентом більше ніж два строки підряд.

4. Новообраний Президент, який відмовився від вступу на пост Президента відповідно до частини першої статті 10 цього Закону, не може брати участь у виборах Президента, призначених відповідно до частини другої статті 10 цього Закону.

### **Стаття 8.** Несумісність поста Президента

1. Відповідно до вимог частини четвертої статті 103 Конституції Президент не може:

1) мати іншого представницького мандата;

2) обіймати посаду в органах державної влади або в об'єднаннях громадян;

3) займатися іншою оплачуваною діяльністю;

4) займатися підприємницькою діяльністю;

5) входити до складу керівного органу або наглядової ради підприємства, що має на меті одержання прибутку.

2. Новообраний Президент на момент вступу на пост Президента повинен відповідати вимогам частини першої цієї статті.

3. Кандидат на пост Президента на момент його реєстрації для участі у виборах повинен виконати вимоги, визначені пунктами 4 та 5 частини першої цієї статті.

4. Заборона займатись підприємницькою діяльністю, встановлена пунктом 4 частини першої цієї статті, передбачає, що кандидат на пост Президента в період виборчого процесу, Президент протягом строку своїх повноважень не може бути власником акцій або володіти іншими корпоративними правами чи мати інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку.

5. На момент реєстрації кандидатом на пост Президента, особа, яка є власником акцій або володіє іншими корпоративними правами чи має інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язана передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на строк, що не може бути меншим за строк повноважень Президента.

6. Незалежною третьою особою в значенні частини п'ятої цієї статті є будь-яка фізична особа, яка не є близькою особою відповідного кандидата на пост Президента, або юридична особа, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) якої не є близька особа відповідного кандидата на пост Президента.

Термін «близька особа» вживається у значенні, визначеному в Законі України «Про запобігання корупції».

Термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» вживається у значенні, визначеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

7. Відповідність новообраного Президента вимогам, визначеним частиною четвертою статті 103 Конституції, встановлює Центральна виборча комісія в порядку, визначеному Законом України «Про вибори Президента України».

8. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги щодо несумісності, Президент у двадцятиденний строк з дня виникнення таких обставин припиняє їх або подає особисту заяву про відставку.

**Стаття 9.** Складення присяги новообраним Президентом

1. Новообраний Президент вступає на пост Президента з моменту складення ним присяги Українському народові на урочистому засіданні Верховної Ради України (далі – Верховна Рада). Строк, протягом якого Президент здійснює свої повноваження, визначений статтею 103 Конституції.

2. Новообраний Президент складає присягу в строки, встановлені частинами першою та четвертою статті 104 Конституції, але не раніше встановлення Центральною виборчою комісією відповідності новообраного Президента вимогам частини четвертої статті 103 Конституції.

3. Текст присяги Президента встановлений частиною третьою статті 104 Конституції.

4. Приведення новообраного Президента до присяги здійснює Голова Конституційного Суду України (далі – Конституційний Суд) в порядку, визначеному Регламентом Верховної Ради (далі - Регламент).

5. Одночасно з підписанням присяги Президент підписує зобов'язання про нерозголошення державної таємниці.

6. Президент з трибуни Верховної Ради проголошує після складення присяги звернення до Українського народу.

**Стаття 10.** Відмова від вступу на пост Президента

1. Якщо новообраний Президент не вступив на пост Президента у строки, встановлені частинами першою та четвертою статті 104 Конституції, зокрема з причини неусунення обставин, що порушують вимоги несумісності, визначені частиною четвертою статті 103 Конституції, вважається, що він відмовився від вступу на пост Президента.

2. Верховна Рада приймає рішення про призначення повторних виборів Президента у разі настання обставин, визначених частиною першою цієї статті.

3. Новообраний Президент, який відмовився від вступу на пост Президента відповідно до частини першої цієї статті, втрачає звання новообраного Президента та не може брати участь у виборах Президента, призначених відповідно до частини другої цієї статті.

## **Розділ III.** ПРЕЗИДЕНТ ЯК ГЛАВА ДЕРЖАВИ

**Стаття 11.** Статус та повноваження Президента як глави держави

1. Президент є главою держави і виступає від її імені згідно з частиною першою статті 102 Конституції.

2. Президент як глава держави:

1) представляє державу у міжнародних відносинах;

2) є Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України (далі – Збройні Сили);

3) проголошує всеукраїнський референдум за народною ініціативою;

4) звертається з посланням до народу;

5) приймає до громадянства України, припиняє його, надає притулок в Україні;

6) здійснює помилування;

7) нагороджує державними нагородами, встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними;

8) бере участь у заходах державного протоколу та церемоніалу.

**Стаття 12.** Повноваження Президента в сфері міжнародних відносин

1. Президент представляє державу у міжнародних відносинах та здійснює керівництво зовнішньополітичною діяльністю держави згідно з пунктом 3 частини першої статті 106 Конституції.

2. Представляючи державу у міжнародних відносинах, Президент:

1) веде переговори та укладає міжнародні договори України відповідно до пункту 3 частини першої статті 106 Конституції.

2) призначає та звільняє глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях відповідно до пункту 5 частини першої статті 106 Конституції.

3) присвоює вищі дипломатичні ранги відповідно до пункту 24 частини першої статті 106 Конституції.

4) приймає вірчі і відкличні грамоти дипломатичних представників іноземних держав відповідно до пункту 5 частини першої статті 106 Конституції.

3. Президент бере участь у складі офіційних делегацій та приймає офіційні делегації.

**Стаття 13.** Ведення переговорів та укладення міжнародних договорів України

1. Президент веде переговори та укладає міжнародні договори від імені України в порядку, визначеному законом, що визначає порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України, та цим Законом.

2. Президент у випадках та в порядку визначеному законом, що визначає порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України, надає згоду України на обов'язковість для неї міжнародного договору на виконання пункту 3 частини першої статті 106 Конституції.

3. Президент надає згоду України на обов'язковість для неї міжнародного договору у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 14.** Призначення та звільнення глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях

1. Президент призначає та звільняє глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром України (далі – Прем'єр-міністр) та Міністром закордонних справ України (далі – Міністр закордонних справ).

2. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення чи звільнення глав дипломатичних представництв України, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

3. Кандидатури, які претендують на призначення главами дипломатичних представництв мають бути схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання зовнішніх зносин України. Президент не може призначити главою дипломатичного представництва особу, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради.

4. Президент приймає рішення про призначення та звільнення глав дипломатичних представництв у формі розпорядження, яке скріплюють своїми підписами Прем'єр-міністр та Міністр закордонних справ. Таке розпорядження опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

5. Інші питання порядку призначення та звільнення глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях визначаються законом, що визначає правові засади та порядок організації дипломатичної служби.

**Стаття 15.** Присвоєння вищих дипломатичних рангів

1. Президент присвоює вищі дипломатичні ранги за вмотивованою пропозицією Міністра закордонних справ в порядку, що встановлюється законом, який визначає правові засади та порядок організації дипломатичної служби.

2. Кандидатури осіб, які претендують на присвоєння вищих дипломатичних рангів, мають бути схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання зовнішніх зносин України. Президент не може присвоїти вищий дипломатичний ранг особі, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради.

3. Рішення про присвоєння вищих дипломатичних рангів Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 16.** Прийняття вірчих і відкличних грамот дипломатичних представників іноземних держав.

1. Президент приймає вірчі і відкличні грамоти дипломатичних представників іноземних держав в порядку, визначеному цією статтею та відповідно до вимог міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою.

2. Президент приймає вірчі і відкличні грамоти дипломатичних представників іноземних держав після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром закордонних справ.

**Стаття 17.** Президент як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил

1. Як Верховний Головнокомандувач Збройних Сил Президент:

1) призначає на посади та звільняє з посад вище командування Збройних Сил, інших військових формувань відповідно до пункту 17 частини першої статті 106 Конституції;

2) присвоює вищі військові звання відповідно до пункту 24 частини першої статті 106 Конституції;

3) вносить до Верховної Ради подання про оголошення стану війни та укладання миру відповідно до пункту 19 частини першої статті 106 та пункту 9 частини першої статті 85 Конституції;

4) у разі збройної агресії проти України приймає рішення про використання Збройних Сил та інших утворених відповідно до законів України військових формувань відповідно до пункту 19 частини першої статті 106;

5) приймає рішення про загальну або часткову мобілізацію у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції;

6) приймає рішення про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції;

7) бере участь у заходах церемоніального характеру відповідно до вимог статутів Збройних Сил.

**Стаття 18.** Призначення на посади та звільнення з посад вищого командування Збройних Сил, інших військових формувань, присвоєння вищих військових звань

1. Президент призначає на посади вище командування Збройних Сил України та присвоює вищі військові звання звань у Збройних Силах за вмотивованою пропозицією Міністра оборони.

2. Кандидатури осіб, які претендують на призначення на посади вищого командування Збройних Сил, чи присвоєння вищих військових звань у Збройних Силах мають бути попередньо схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання діяльності Збройних Сил. Президент не може призначити на посаду у вищому командуванні Збройних Сил чи присвоїти вище військове звання у Збройних Силах особі, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради.

3. Президент призначає на посади вище командування інших військових формувань та присвоює вищі військові звання у цих військових формуваннях за вмотивованою пропозицією міністра, до сфери повноважень якого належить таке військове формування.

4. Кандидатури осіб, які претендують на призначення на посади вищого командування інших військових формувань чи присвоєння вищих військових звань у цих військових формуваннях мають бути попередньо схвалені комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання діяльності відповідних військових формувань. Президент не може призначити на посаду у вищому командуванні іншого військового формування чи присвоїти вище військове звання у цих військових формуваннях особі, кандидатура якої не була схвалена відповідним комітетом Верховної Ради.

5. Президент звільняє з посад вище командування Збройних Сил України та інших військових формувань.

6. Міністр оборони може ініціювати перед Президентом питання про звільнення з посад вищого командування Збройних Сил, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію. Міністр, до сфери повноважень якого належить інше військове формування, може ініціювати перед Президентом питання про звільнення з посад вищого командування такого військового формування, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

7. Рішення про призначення на посади та звільнення з посад вищого командування Збройних Сил, інших військових формувань, рішення про присвоєння вищих військових звань Президент приймає у формі розпоряджень, які опубліковуються і набирають чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 19.** Прийняття рішення про використання Збройних Сил та інших військових формувань, введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та про загальну або часткову мобілізацію, внесення подання про оголошення стану війни та укладення миру

1. Президент приймає рішення про використання Збройних Сил та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України, приймає рішення про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та про загальну або часткову мобілізацію у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, вносить подання про оголошення стану війни та укладення миру після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та Міністром оборони України (далі – Міністр оборони).
2. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення та внесення подання, визначених в частині першій цієї статті, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.
3. Рішення про використання Збройних Сил та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України, рішення про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та про загальну або часткову мобілізацію у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України Президент приймає у формі указу. Вимоги до такого указу визначаються законом.
4. Указ Президента про використання Збройних Сил та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України Верховна Рада схвалює шляхом прийняття закону.
5. Прийнятий Президентом указ про введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України Верховна Рада затверджує шляхом прийняття закону протягом двох днів з моменту звернення Президента відповідно до пункту 31 частини першої статті 85 Конституції.
6. Ініційоване Президентом рішення про оголошення стану війни чи укладення миру Верховна Рада приймає у формі закону.
7. Президент особисто представляє укази та подання, визначені в цій статті, на засіданні Верховної Ради та бере участь у їхньому обговоренні.
8. Укази, зазначені у цій статті, опубліковуються і набирають чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 20.** Проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою

1. Президент проголошує всеукраїнський референдум за народною ініціативою на підставі пункту 6 частини першої статті 106 Конституції в порядку, встановленому цією статтею та законом, що визначає порядок проведення всеукраїнського референдуму.
2. Президент проголошує всеукраїнський референдум за народною ініціативою своїм указом, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.
3. Президент відповідно до частини другої статті 151 Конституції надсилає Конституційному Суду конституційне звернення для надання висновків про

відповідність Конституції питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою, в порядку, встановленому законом, що визначає підстави і порядок звернення до Конституційного Суду.

**Стаття 21.** Звернення Президента з посланням до Українського народу

1. Президент звертається з посланням до Українського народу відповідно до пункту 2 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент звертається з посланням до Українського народу з питань, які на його думку становлять суспільну важливість.
3. Послання Президента до Українського народу транслюється Суспільним телебаченням та радіомовленням України.
4. Інформація про час звернення Президента з посланням до Українського народу, а після його завершення – текстова версія послання розміщуються на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента.
5. Послання Президента до Українського народу не є актом Президента.

**Стаття 22.** Здійснення помилування

1. Президент здійснює помилування засуджених відповідно до пункту 27 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент здійснює помилування засудженого на підставах, визначених законом, а також за власною ініціативою у порядку, визначеному законом.
3. Президент своїм указом створює допоміжний орган для реалізації повноважень щодо помилування. Такий указ визначає, у тому числі, порядок надсилання розпорядження про помилування засуджених відповідним міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування для виконання, а також порядок повідомлення засудженого про відмову у здійсненні помилування та обґрунтування такого рішення.
4. Рішення про помилування засудженого Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 23.** Прийняття до громадянства України, його припинення чи про надання притулку в Україні

1. Президент приймає рішення про прийняття до громадянства України та припинення громадянства України, про надання притулку в Україні на підставах, визначених законом, відповідно до пункту 26 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент своїм указом створює допоміжний орган для реалізації повноважень з питань громадянства та надання притулку. Такий указ визначає, у тому числі, порядок повідомлення особи, що звернулась з заявою або поданням з питань громадянства чи надання притулку, про прийняте Президентом рішення та обґрунтування такого рішення.
3. Рішення про прийняття до громадянства України, припинення громадянства України, надання притулку в Україні Президент приймає у формі

розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Рішення Президента про прийняття особи до громадянства України або припинення громадянства України, надання притулку в Україні надсилається Державній міграційній службі України, Міністерству закордонних справ України та Центральній виборчій комісії.

**Стаття 24.** Нагородження державними нагородами, встановлення президентських відзнак та нагородження президентськими відзнаками

1. Президент нагороджує державними нагородами, встановлює президентські відзнаки та нагороджує ними згідно з пунктом 25 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент своїм указом створює допоміжний орган для реалізації повноважень з питань нагородження державними нагородами, встановлення президентських відзнак та нагородження ними.

3. Президент нагороджує державними нагородами у порядку, визначеному цією статтею та законом, що встановлює державні нагороди.

4. Рішення про встановлення президентської відзнаки Президент приймає у формі указу, який повинен містити мету встановлення такої відзнаки та категорії осіб, які будуть нею нагороджуватись.

5. Рішення про нагородження державними нагородами та президентськими відзнаками приймаються у формі розпоряджень, які опубліковуються і набирають чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

6. Нагородження державними нагородами та президентськими відзнаками здійснюється в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на поточний рік, для здійснення Президентом своїх повноважень.

**Стаття 25.** Участь у заходах державного протоколу та церемоніалу

1. Президент як глава держави бере участь у заходах державного протоколу та церемоніалу, порядок здійснення яких визначає Кабінет Міністрів України (далі – Кабінет Міністрів).

## **Розділ IV.** ПРЕЗИДЕНТ І ЗАКОНОДАВЧА ВЛАДА

**Стаття 26.** Звернення Президента зі щорічним посланням до Верховної Ради

1. Президент звертається до Верховної Ради зі щорічними посланням про внутрішнє і зовнішнє становище України (далі – щорічне послання) згідно з пунктом 2 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент вперше звертається зі щорічними посланням не пізніше завершення одного року з моменту вступу його на пост.

3. Кожного наступного року здійснення Президентом своїх повноважень він звертається зі щорічними посланням не пізніше завершення одного року з дня попереднього звернення зі щорічним посланням.

4. В останній рік своїх повноважень Президент звертається зі щорічними посланням не пізніше, ніж за два місяці до дня проведення чергових виборів Президента.

5. Щорічне послання має містити інформацію про здійснення Президентом своїх повноважень, визначених Конституцією, за попередній рік.

6. Не пізніше як за п'ять днів до проголошення щорічного послання Канцелярія Президента України (далі – Канцелярія Президента), утворена відповідно до статті 63 цього Закону, в «Офіційному віснику Президента України» та на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента оприлюднює звіт про здійснення Президентом повноважень, визначених Конституцією, що містить, зокрема, річний звіт про виконання коштори Канцелярії Президента.

7. Порядок звернення Президента до Верховної Ради з щорічними посланням визначає Регламент.

**Стаття 27.** Звернення Президента з позачерговим посланням до Верховної Ради

1. Президент звертається до Верховної Ради з позачерговим посланням про внутрішнє і зовнішнє становище України (далі – позачергове послання) згідно з пунктом 8 частини першої статті 85 та пунктом 2 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент звертається до Верховної Ради з позачерговим посланням у разі:

1) внесення до Верховної Ради подання про оголошення стану війни і укладення миру, прийняття указу про використання Збройних Сил та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України згідно з пунктом 19 частини першої статті 106 Конституції;

2) прийняття указу про загальну або часткову мобілізацію, введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях у разі загрози нападу, небезпеки державній незалежності України згідно з пунктом 20 частини першої статті 106 Конституції;

3) прийняття указу про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, оголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації згідно з пунктом 21 частини першої статті 106 Конституції;

4) прийняття указу про дострокове припинення повноважень Верховної Ради згідно з пунктом 8 частини першої статті 106 та статтею 90 Конституції і призначення позачергових виборів Верховної Ради згідно з пунктом 7 частини першої статті 106 та статтею 90 Конституції;

5) внесення до Верховної Ради подання про призначення Прем'єр-міністра згідно з пунктом 9 частини першої статті 106 Конституції та Міністра оборони, Міністра закордонних справ згідно з пунктом 10 частини першої статті 106 Конституції;

6) проголошення Президентом заяви про відставку;

7) з інших питань, віднесених до його повноважень Конституцією.

3. Порядок проголошення Президентом позачергового послання до Верховної Ради визначає Регламент.

**Стаття 28.** Запит до Президента на вимогу народного депутата України, групи народних депутатів України чи комітету Верховної Ради

1. Президент відповідає на запити, направлені йому Верховною Радою на вимогу народного депутата України, групи народних депутатів України чи комітету Верховної Ради (далі – запит до Президента), згідно з пунктом 34 частини першої статті 85 Конституції.

2. Президент надсилає Верховній Раді письмову відповідь на запит до Президента та оприлюднює її на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента не пізніше, ніж через сім днів з дня одержання такого запиту.

3. Президент особисто представляє відповідь на запит до Президента на пленарному засіданні Верховної Ради не пізніше, ніж через сім днів з моменту одержання такого запиту у випадках, визначених Регламентом.

4. Якщо визначений частиною третьою цієї статті строк припадає на період між пленарними засіданнями, Президент представляє відповідь на запит до Президента на найближчому після завершення цього строку пленарному засіданні Верховної Ради.

**Стаття 29.** Припинення повноважень Верховної Ради і призначення позачергових виборів Верховної Ради

1. Президент може достроково припинити повноваження Верховної Ради згідно з пунктом 8 частини першої статті 106 у випадках, визначених частиною другою статті 90 Конституції, і призначає позачергові вибори Верховної Ради згідно з пунктом 7 частини першої статті 106 у порядку, визначеному статтею 77 Конституції, цією статтею та Законом України «Про вибори народних депутатів України».

2. Президент приймає рішення про дострокове припинення повноваження Верховної Ради та призначення позачергових виборів Верховної Ради після проведення обов’язкових консультацій з Головою Верховної Ради України (далі – Голова Верховної Ради), його заступниками та головами депутатських фракцій у Верховній Раді.

3. Консультації, зазначені в частині другій цієї статті, проводяться в закритому режимі. Президент розміщує інформацію про перебіг і результати таких консультацій на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента.

4. Президент може прийняти рішення про дострокове припинення повноважень Верховної Ради лише у разі якщо на момент прийняття такого рішення підстави, визначені статтею 90 Конституції, не зникли.

5. Президент не може достроково припинити повноваження Верховної Ради з підстави, визначеної пунктом 2 частини другої статті 90 Конституції, якщо Президент не вніс подання до Верховної Ради про призначення Прем’єр-міністра протягом строку, встановленого у частині першій статті 35 цього Закону.

6. Рішення про дострокове припинення повноваження Верховної Ради та призначення позачергових виборів Верховної Ради Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

7. Указ Президента про дострокове припинення повноважень Верховної Ради і призначення позачергових виборів до Верховної Ради містить дату проведення таких виборів в межах строку, визначеного частиною другою статті 77 Конституції.

**Стаття 30.** Законодавча ініціатива Президента

1. Президент має право законодавчої ініціативи згідно з частиною першою статті 93 Конституції.

2. Президент реалізує право законодавчої ініціативи шляхом внесення проектів законів в порядку, встановленому Регламентом.

3. Президент вносить на розгляд Верховної Ради лише проекти законів, які регулюють сфери, що належать до повноважень Президента відповідно до Конституції.

4. Президент не може вносити на розгляд Верховної Ради:

1) проект закону, що визначає спосіб, у який Президент здійснює свої повноваження;

2) проект закону, що регулює порядок проведення виборів Президента;

3) проекти законів, якими вносяться зміни до законів, що визначені пунктами 1 та 2 цієї частини;

4) проекти законів, виключне право на внесення яких належить іншим суб'єктам законодавчої ініціативи згідно з Конституцією та Регламентом;

5) проект закону, що не відповідає вимогам, встановленим частиною третьою цієї статті.

**Стаття 31.** Законопроекти, визначені Президентом як невідкладні

1. Президент визначає законопроекти як невідкладні згідно з частиною другою статті 93 Конституції.

2. Президент визначає законопроекти як невідкладні шляхом внесення до Верховної Ради відповідного подання.

3. Президент може визначити як невідкладний лише ініційований ним законопроект.

**Стаття 32.** Підписання, оприлюднення та опублікування Законів України

1. Президент підписує закони, прийняті Верховною Радою, згідно з пунктом 29 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент власноруч підписує закони, прийняті Верховною Радою. Підпис Президента складається з особистого підпису та слів «Підписую Закон, прийнятий Верховною Радою України». Підпис Президента проставляється після підпису Голови Верховної Ради на тій самій сторінці закону.

3. Згідно з частиною другою статті 94 Конституції Президент протягом п'ятнадцяти днів після отримання Канцелярією Президента прийнятого

Верховною Радою закону підписує його або повертає закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради для повторного розгляду.

4. Якщо Президент підписав закон, Канцелярія Президента надсилає підписаний закон Голові Верховної Ради для невідкладного опублікування в офіційному друкованому виданні Верховної Ради.

5. Згідно з частиною третьою статті 94 Конституції, якщо Президент протягом встановленого строку не повернув закон для повторного розгляду, закон вважається схваленим Президентом і має бути підписаний та офіційно оприлюднений. У такому разі закон підписує Голова Верховної Ради і оприлюднює його без підпису Президента в порядку, визначеному Регламентом.

6. Президент не підписує та не оприлюднює закони, які підписуються, оприлюднюються та опубліковуються Головою Верховної Ради відповідно до частин третьої та четвертої статті 94 Конституції.

7. Інформація про дату та час одержання Канцелярією Президента прийнятого Верховною Радою закону для підпису Президентом невідкладно розміщується на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента.

**Стаття 33.** Право вето щодо прийнятих Верховною Радою законів

1. Президент застосовує право вето щодо прийнятих Верховною Радою законів (крім законів про внесення змін до Конституції) з наступним поверненням їх на повторний розгляд Верховної Ради згідно з пунктом 30 частини першої статті 106 Конституції. Президент не може застосувати вето до закону, підписаного, оприлюдненого та опублікованого Головою Верховної Ради відповідно до частин третьої та четвертої статті 94 Конституції.

2. Президент може застосувати право вето до закону в цілому (пропозиція відхилити прийнятий закон) або до окремих його положень (пропозиція відхилити окремі положення закону).

3. Президент застосовує вето до закону, прийнятого Верховною Радою, шляхом проставлення особистого підпису та слів «Застосовую вето до Закону, прийнятого Верховною Радою України», які проставляються після підпису Голови Верховної Ради на тій самій сторінці закону.

4. Президент повертає до Верховної Ради закон, до якого він засовував вето, з вмотивованими і сформульованими пропозиціями для повторного розгляду не пізніше як через п'ятнадцять днів після одержання такого закону Канцелярією Президента.

5. Недотримання строку, зазначеного у частині четвертій цієї статті, має наслідком підписання цього закону в порядку, визначеному частиною п’ятою статті 32 цього Закону.

6. Пропозиції Президента до закону розглядаються в порядку, встановленому Регламентом.

7. Якщо під час повторного розгляду закон буде знову прийнятий Верховною Радою не менш як двома третинами від її конституційного складу, Президент зобов’язаний його підписати та офіційно оприлюднити протягом десяти днів. У разі якщо Президент не підписав такий закон, він невідкладно

офіційно оприлюднюється Головою Верховної Ради і опубліковується за його підписом згідно з частиною четвертою статті 94 Конституції.

**Стаття 34.** Вимога проведення позачергової сесії Верховної Ради

1. Президент може вимагати скликання позачергової сесії Верховної Ради згідно з частиною другою статті 83 Конституції.
2. Для скликання позачергової сесії Верховної Ради Президент вносить до Верховної Ради відповідне подання, яке містить порядок денний такої сесії.

## **Розділ V.** ПРЕЗИДЕНТ І ВИКОНАВЧА ВЛАДА

**Стаття 35.** Внесення до Верховної Ради подання про призначення Прем'єр-міністра

1. Президент вносить за пропозицією коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді (далі – коаліція депутатських фракцій) подання про призначення Верховною Радою Прем'єр-міністра в строк не пізніше ніж на п'ятнадцятий день після одержання такої пропозиції, згідно з пунктом 9 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент не може зазначити у поданні про призначення Верховною Радою Прем'єр-міністра іншу особу ніж та, яка зазначена у пропозиції коаліції депутатських фракцій.

**Стаття 36.** Внесення до Верховної Ради подання про призначення Верховною Радою Міністра оборони та Міністра закордонних справ

1. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення Міністра оборони, Міністра закордонних справ згідно з пунктом 10 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення Міністра оборони, Міністра закордонних справ за пропозиціями коаліції депутатських фракцій відповідно до частини восьмої статті 83 Конституції.
3. Президент не може зазначити у поданні про призначення Верховною Радою Міністра оборони та Міністра закордонних справ іншу особу ніж та, яка зазначена у пропозиції коаліції депутатських фракцій.
4. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення Міністра оборони, Міністра закордонних справ не пізніше п'ятнадцятого дня з моменту одержання пропозиції коаліції депутатських фракцій.
5. Якщо Президент у строк, визначений частиною четвертою цієї статті, не вносить подання про призначення Міністра оборони, Міністра закордонних справ Прем'єр-міністр України визначає осіб, які тимчасово виконують повноваження Міністра оборони, Міністра закордонних справ .

**Стаття 37.** Зупинення дії актів Кабінету Міністрів

1. Президент може зупинити дію акту Кабінету Міністрів з мотивів його невідповідності Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду з конституційним поданням про вирішення питання щодо відповідності

Конституції (конституційності) такого акту Кабінету Міністрів згідно з пунктом 15 чистини першої статті 106 Конституції.

2. Рішення про зупинення дії акту Кабінету Міністрів Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону. Дія акту Кабінету Міністрів вважається зупиненою з моменту набрання чинності відповідним указом Президента.

3. Указ про зупинення дії акту Кабінету Міністрів має містити посилання на положення Конституції, яким такий акт Кабінету Міністрів не відповідає.

4. Одночасно із підписанням указу про зупинення дії акту Кабінету Міністрів Президент підписує конституційне подання щодо відповідності Конституції (конституційності) такого акту Кабінету Міністрів, яке Президент вносить до Конституційного Суду в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність Конституційного Суду.

5. Указ про зупинення дії акту Кабінету Міністрів, який не відповідає вимогам, визначеним частинами третьою та четвертою цієї статті, не має юридичних наслідків.

6. Президент не може внести зміни до указу, скасувати чи визнати таким, що втратив чинність, указ, яким було зупинено дію акту Кабінету Міністрів з мотивів його невідповідності Конституції, за власною ініціативою.

7. У разі якщо Конституційний Суд відмовив у відкритті провадження за конституційним поданням, внесеним відповідно до частини четвертої цієї статті, прийняв ухвалу про закриття конституційного провадження або прийняв рішення про відповідність Конституції (конституційність) акту Кабінету Міністрів, дію якого зупинено, указ про зупинення дії акту Кабінету Міністрів втрачає чинність з моменту набрання чинності відповідним рішенням Конституційного Суду.

**Стаття 38.** Подання про розгляд питання щодо відповідальності Кабінету Міністрів та прийняття резолюції недовіри Кабінету Міністрів

1. Президент може запропонувати Верховній Раді розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів та прийняття резолюції недовіри Кабінету Міністрів згідно з частиною першою статті 87 Конституції.

2. Президент може запропонувати Верховній Раді розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів та прийняття резолюції недовіри Кабінету Міністрів лише у разі визнання Конституційним Судом акту Кабінету Міністрів неконституційним за конституційним поданням Президента, поданим відповідно до статті 37 цього Закону.

3. У разі якщо Президент пропонує Верховній Раді розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів та прийняття резолюції недовіри Кабінету Міністрів, Президент звертається з позачерговим посланням в порядку, визначному статтею 27 цього Закону.

4. Відповідно до частини другої статті 87 Конституції Президент не може пропонувати Верховній Раді розглянути питання про відповідальність Кабінету Міністрів та прийняття резолюції недовіри Кабінету Міністрів:

1) більше одного разу протягом однієї чергової сесії Верховної Ради;

2) протягом року після схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів;

3) протягом останньої сесії Верховної Ради.

**Стаття 39.** Здійснення керівництва у сферах національної безпеки та оборони держави

1. Президент здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави згідно з пунктом 17 частини першої статті 106 Конституції. Керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави здійснюється шляхом головування Президента у Раді національної безпеки і оборони України відповідно до пункту 18 частини першої статті 106 Конституції.

2. Згідно з частиною четвертою статті 107 Конституції Президент формує персональний склад Ради національної безпеки і оборони України. Рішення про формування персонального складу Ради національної безпеки і оборони України Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

3. Президент проводить обов’язкові консультації з Прем’єр-міністром щодо формування персонального складу Ради національної безпеки і оборони України.

4. Прем’єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про формування персонального складу Ради національної безпеки і оборони України або внесення до нього змін, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

5. Президент вводить в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України шляхом видання відповідного указу згідно з частиною сьомою статті 107 Конституції.

**Стаття 40.** Внесення до Верховної Ради подання про призначення та звільнення з посади Голови Служби безпеки України

1. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України згідно з пунктом 14 частини першої статті 106 Конституції.

2. Прем’єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

3. Президент вносить до Верховної Ради в порядку, визначеному Регламентом, подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України.

4. Подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України має містити інформацію про:

1) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади Голови Служби безпеки України;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду Голови Служби безпеки України.

5. Якщо повноваження Голови Служби безпеки України були припинені з інших підстав ніж звільнення, Президент вносить до Верховної Ради подання про

призначення на посаду Голови Служби безпеки України, яке містить інформацію про:

1) підставу припинення повноважень Голови Служби безпеки України відповідно до закону;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду Голови Служби безпеки України.

6. З моменту припинення повноважень Голови Служби безпеки України з інших підстав ніж звільнення і до призначення на посаду Голови Служби безпеки України Верховною Радою обов’язки Голови Служби безпеки України тимчасово виконує особа, визначена Прем’єр-міністром з числа заступників Голови Служби безпеки України після обов’язкових консультацій з комітетом Верховної Ради, до предмету відання якого належать питання діяльності Служби безпеки України.

7. Інші питання порядку призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України визначені законом, що визначає правову основу діяльності Служби безпеки України, та Регламентом.

**Стаття 41.** Внесення до Верховної Ради подання про призначення на посаду та звільнення з посади членів Центральної виборчої комісії

1. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення на посади та звільнення з посад членів Центральної виборчої комісії згідно з пунктом 21 частини першої статті 85 Конституції.

2. Подання про призначення на посаду та звільнення з посади членів Центральної виборчої комісії має містити інформацію про:

1) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади члена Центральної виборчої комісії;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду члена Центральної виборчої комісії.

3. Інші питання порядку внесення подання про призначення на посаду та звільнення з посади членів Центральної виборчої комісії визначаються законом, що визначає засади організації діяльності Центральної виборчої комісії та Регламентом.

**Стаття 42.** Внесення до Верховної Ради подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України

1. Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України згідно з пунктом 18 частини першої статті 85 Конституції.

2. Прем’єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

3. Подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України має містити інформацію про:

1) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади Голови Національного банку України;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду Голови Національного банку України.

4. Якщо повноваження Голови Національного банку України були припинені з інших підстав ніж звільнення, Президент вносить до Верховної Ради подання про призначення на посаду Голови Національного банку України, яке містить інформацію про:

1) підставу припинення повноважень Голови Національного банку України відповідно до закону;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду Голови Національного банку України.

5. З моменту припинення повноважень Голови Національного банку України з інших підстав ніж звільнення і до призначення на посаду Голови Національного банку України Верховною Радою обов’язки Голови Національного банку України тимчасово виконує особа, визначена Прем’єр-міністром з числа заступників Голови Національного банку України.

6. Інші питання порядку внесення подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України визначені законом, яким регулюється правова основа діяльності Національного банку України, та Регламентом.

**Стаття 43.** Призначення на посади та звільнення з посад членів Ради Національного банку України

1. Президент призначає на посади та звільняє з посад половину складу Ради Національного банку України згідно з пунктом 12 частини першої статті 106 Конституції.

2. Рішення про призначення на посади та звільнення з посад членів Ради Національного банку України Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

3. Прем’єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади членів Ради Національного банку України, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

4. Розпорядження про призначення на посаду та звільнення з посади членів Ради Національного банку України має містити інформацію про:

1) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади члена Ради Національного банку України.

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду члена Ради Національного банку України.

5. Інші питання порядку прийняття розпорядження про призначення на посаду та звільнення з посади членів Ради Національного банку України визначаються законом, що визначає правову основу діяльності Національного банку України.

**Стаття 44.** Призначення на посади та звільнення з посад членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення

1. Президент призначає на посади та звільняє з посад половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення згідно з пунктом 13 частини першої статті 106 Конституції.

2. Рішення про призначення на посади та звільнення з посад членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

3. Прем’єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішення про призначення на посаду та звільнення з посади членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

4. Розпорядження про призначення на посаду та звільнення з посади членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення має містити інформацію про:

1) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади члена Ради Національного банку України.

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду члена Ради Національного банку України.

5. Інші питання порядку прийняття розпорядження про призначення на посаду та звільнення з посади членів Ради Національного банку України визначаються законом, що визначає правову основу діяльності Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

**Стаття 45.** Присвоєння вищих спеціальних звань і класних чинів

1. Президент присвоює вищі спеціальні звання і класні чини згідно з пунктом 24 частини першої статті 106 Конституції.

2. Рішення про присвоєння вищих спеціальних звань і класних чинів Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

3. Розпорядження про присвоєння вищих спеціальних звань і класних чинів має містити інформацію про прізвище, ім’я та по батькові осіб, яким присвоюється вище спеціальне звання чи класний чин, а також обґрунтування присвоєння такій особі вищого спеціального звання чи класного чину.

4. Президент присвоює вищі спеціальні звання і класні чини у випадках і порядку, визначених законом.

**Стаття 46.** Прийняття рішення про введення надзвичайного стану або оголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації

1. Президент приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, а також оголошує у разі необхідності окремі місцевості України зонами надзвичайної екологічної ситуації, з наступним затвердженням цих рішень Верховною Радою згідно з пунктом 31 частини першої статті 85 Конституції.

2. Президент приймає рішення та вносить подання про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації після проведення обов'язкових консультацій з Прем'єр-міністром та відповідним міністром.

3. Прем'єр-міністр може ініціювати перед Президентом прийняття рішень, визначених в частині першій цієї статті, внісши на його розгляд відповідну вмотивовану пропозицію.

4. Рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації Президент приймає у формі указу. Вимоги до змісту такого указу визначаються законом.

5. Прийнятий Президентом указ про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації Верховна Рада затверджує шляхом прийняття закону протягом двох днів з моменту звернення Президента. Вимоги до змісту такого закону визначаються законом.

6. Президент особисто представляє укази та подання про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації на засіданні Верховної Ради та бере участь у їхньому обговоренні.

7. Укази про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, про проголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації опубліковуються і набирають чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 47.** Призначення на посаду та звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації

1. Голови місцевих державних адміністрацій призначаються на посаду і звільняються з посади Президентом за поданням Кабінету Міністрів згідно з частиною четвертою статті 118 Конституції.

2. Рішення про призначення на посаду та звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

3. Президент приймає рішення щодо призначення на посаду чи звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації не пізніше ніж через п'ять днів з дня отримання відповідного подання Кабінету Міністрів.

4. Розпорядження про призначення на посаду та звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації має містити інформацію про:

1) прізвище, ім'я та по батькові особи, яку пропонується звільнити з посади голови місцевої державної адміністрації;

2) прізвище, ім'я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду голови місцевої державної адміністрації.

5. Якщо повноваження голови місцевої державної адміністрації були припинені з інших підстав ніж звільнення, Президент видає розпорядження про

призначення на посаду голови місцевої державної адміністрації, яке містить інформацію про:

1) підставу припинення повноважень голови місцевої державної адміністрації відповідно до закону;

2) прізвище, ім’я та по батькові особи, яку пропонується призначити на посаду голови місцевої державної адміністрації.

6. З моменту припинення повноважень голови місцевої державної адміністрації з інших підстав ніж звільнення і до призначення на посаду голови місцевої державної адміністрації обов’язки голови відповідної місцевої державної адміністрації тимчасово виконує особа, визначена Прем’єр-міністром з числа заступників голови відповідної місцевої державної адміністрації..

7. Інші питання порядку призначення на посаду та звільнення з посади голови місцевої державної адміністрації визначаються законом, що визначає правові засади діяльності місцевих державних адміністрацій.

**Стаття 48.** Скасування рішень голів місцевих державних адміністрацій

1. Рішення голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, можуть бути відповідно до закону скасовані Президентом згідно з частиною восьмою статті 118 Конституції.

2. Президент приймає рішення про скасування рішень голів місцевих державних адміністрацій після проведення обов’язкових консультацій з Прем’єр-міністром.

3. Рішення про скасування рішень голів місцевих державних адміністрацій Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Указ Президента про скасування рішення голови місцевої державної адміністрації має містити інформацію про визначену законом підставу скасування такого рішення.

5. Підстави та порядок скасування рішень голів місцевих державних адміністрацій визначаються законом, що визначає правові засади діяльності місцевих державних адміністрацій.

**Стаття 49.** Прийняття рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації за наслідком оголошення йому недовіри

1. Президент приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь у разі, якщо обласна чи районна рада висловила недовіру голові відповідної місцевої державної адміністрації, згідно з частиною дев'ятою статті 118 Конституції.

2. У випадку, визначеному частиною першою цієї статті, Президент проводить обов’язкові консультації з Прем’єр-міністром щодо доцільності припинення повноважень такого голови місцевої державної адміністрації та не пізніше ніж через десять днів з дня відповідного голосування обласної чи районної ради приймає рішення і дає обґрунтовану відповідь.

3. У випадку, визначеному частиною першою цієї статті, Президент на підставі рішення обласної чи районної ради приймає розпорядження про

відставку чи про відмову у відставці голови відповідної місцевої державної адміністрації . У розпорядженні Президент надає обґрунтування прийняття такого рішення. Таке розпорядження опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Згідно з частиною десятою статті 118 Конституції Президент приймає рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації у разі, якщо недовіру голові районної чи обласної державної адміністрації висловили дві третини депутатів від складу відповідної ради.

5. У випадку, визначеному частиною четвертою цієї статті, Президент приймає розпорядження про відставку голови місцевої державної адміністрації не пізніше ніж через п'ять днів з дня відповідного голосування обласної чи районної ради та невідкладно повідомляє про це Прем'єр-міністра. Таке розпорядження опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

**Стаття 50.** Погодження призначення на посаду та звільнення з посади голови Ради міністрів Автономної республіки Крим

1. Президент погоджує призначення на посаду та звільнення з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим згідно з частиною четвертою статті 136 Конституції.

2. Президент проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром щодо доцільності призначення на посаду та звільнення з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим особи, зазначеної у поданні Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

3. Рішення про погодження призначення на посаду та звільнення з посади голови Ради міністрів Автономної республіки Крим Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Президент приймає розпорядження про погодження або про відмову у погодженні призначення на посаду, звільнення або відмову у звільненні з посади Верховною Радою Автономної Республіки Крим голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим не пізніше ніж через десять днів з дня отримання від Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим подання про призначення кандидата на посаду Голови Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

**Стаття 51.** Скасування актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим

1. Президент скасовує акти Ради міністрів Автономної Республіки Крим згідно з пунктом 16 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент проводить обов'язкові консультації з Прем'єр-міністром щодо необхідності скасування акту Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

3. Рішення про скасування актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Указ про скасування акту Ради міністрів Автономної Республіки Крим має містити посилання на визначену законом підставу скасування такого акту та обґрунтування необхідності його скасування.

**Стаття 52.** Зупинення дії нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим

1. Президент зупиняє дію нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим з мотивів його невідповідності Конституції та законам України з одночасним зверненням до Конституційного Суду щодо його конституційності згідно з частиною другої статті 137 Конституції.

2. Рішення про зупинення дії нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону. Дія нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим вважається зупиненою з моменту набрання чинності відповідним указом Президента.

3. Указ про зупинення дії нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим з мотивів його невідповідності Конституції та законам України має містити посилання на положення Конституції та закону, яким такий акт Верховної Ради Автономної Республіки Крим не відповідає.

4. Одночасно із підписанням указу про зупинення дії нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим Президент підписує конституційне подання щодо відповідності Конституції (конституційності) такого акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим, яке Президент вносить до Конституційного Суду в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність Конституційного Суду.

5. Указ про зупинення дії нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим, який не відповідає вимогам, визначеним частинами третьою та четвертою цієї статті, не має юридичних наслідків.

6. Президент не може внести зміни до указу, скасувати або визнати таким, що втратив чинність, указ, яким було зупинено дію нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим з мотивів його невідповідності Конституції та законам України, за власною ініціативою.

7. У разі якщо Конституційний Суд відмовив у відкритті провадження за конституційним поданням, внесеним відповідно до частини четвертої цієї статті, прийняв ухвалу про закриття конституційного провадження або прийняв рішення про відповідність Конституції (конституційність) нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим, дію якого зупинено, указ про зупинення дії нормативно-правового акту Верховної Ради Автономної Республіки Крим втрачає чинність з моменту набрання чинності відповідним рішенням Конституційного Суду.

## **Розділ VI.** ПРЕЗИДЕНТ І СУДОВА ВЛАДА

**Стаття 53.** Утворення, реорганізація і ліквідація судів

1. Президент після проведення консультацій з Вищою радою правосуддя вносить до Верховної Ради проект закону, яким утворюється, реорганізовується і ліквідовується суд, згідно з частиною другою статті 125 Конституції.
2. У разі виникнення підстав для утворення, реорганізації чи ліквідації суду, зазначених у законі, що визначає організацію судової влади та здійснення правосуддя в Україні, Президент передає до Вищої ради правосуддя відповідний проект закону для надання консультативного висновку.
3. Строк, протягом якого Вища рада правосуддя повинна надати консультативний висновок щодо проекту закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду, встановлений законом, що визначає статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя.
4. Президент вносить до Верховної Ради проект закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду з урахуванням змін, запропонованих Вищою радою правосуддя у її консультативному висновку. Такий проект закону подається разом із консультативним висновком Вищої ради правосуддя.
5. Президент не може внести до Верховної Ради проект закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду до завершення строку, протягом якого Вища рада правосуддя повинна надати свій консультативний висновок щодо цього проекту закону.
6. Якщо Вища рада правосуддя у визначений законом строк не надала консультативного висновку щодо проекту закону про утворення, реорганізацію чи ліквідацію суду, Президент вносить до Верховної Ради такий проект закону без консультативного висновку Вищої ради правосуддя.

**Стаття 54.** Призначення суддів на посади

1. Президент призначає на посаду судді за поданням Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому законом, що визначає організацію судової влади та здійснення правосуддя в Україні, згідно з частиною першою статті 128 Конституції.
2. Президент приймає рішення про призначення на посаду судді у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.
3. Президент зобов’язаний призначити на посаду суддю, запропонованого для призначення Вищою радою правосуддя у відповідному поданні.

**Стаття 55.** Призначення на посаду членів Вищої ради правосуддя

1. Президент призначає двох членів Вищої ради правосуддя, згідно з частиною другою статті 131 Конституції.
2. Президент призначає на посаду члена Вищої ради правосуддя за результатами конкурсного відбору, проведеного в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність Вищої ради правосуддя.

3. Президент приймає рішення про призначення члена Вищої ради правосуддя у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Президент своїм указом створює допоміжний орган для реалізації повноваження щодо призначення члена Вищої ради правосуддя. Такий указ визначає, у тому числі, персональний склад зазначеного органу та порядок проведення ним відкритого конкурсу відповідно до вимог закону, що регулює діяльність Вищої ради правосуддя.

**Стаття 56.** Призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора

1. Президент за згодою Верховної Ради призначає на посаду та звільняє з посади Генерального прокурора згідно з пунктом 11 частини першої статті 106 Конституції.

2. Президент приймає рішення про призначення на посаду чи звільнення з посади Генерального прокурора в порядку, визначеному цією статтею та законом, що визначає правові засади організації і діяльності прокуратури України.

3. Для прийняття рішення про призначення на посаду чи звільнення з посади Генерального прокурора Президент попередньо вносить до Верховної Ради подання про надання згоди на призначення чи звільнення Генерального прокурора в порядку, визначеному Регламентом.

4. Президент вносить до Верховної Ради подання про надання згоди на звільнення з посади Генерального прокурора одночасно з поданням про надання згоди на призначення на цю посаду іншої особи, крім випадків, коли повноваження Генерального прокурора припинились у зв’язку із висловленням Верховною Радою йому недовіри або закінчення строку його перебування на цій посаді відповідно до закону, що визначає правові засади організації і діяльності прокуратури України.

5. Президент приймає рішення про призначення на посаду чи звільнення з посади Генерального прокурора у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону. Таке розпорядження може бути прийняте лише у разі прийняття Верховною Радою рішення про надання відповідної згоди, яке набрало чинності.

6. Президент за згодою Верховної Ради достроково звільняє з посади Генерального прокурора виключно у випадках і з підстав, визначених законом, що визначає правові засади організації і діяльності прокуратури України.

## **Розділ VII.** ПРЕЗИДЕНТ І КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД

**Стаття 57.** Призначення на посаду третини складу Конституційного Суду

1. Президент призначає на посади третину складу Конституційного Суду згідно з пунктом 22 частини першої статті 106, частиною другою статті 148 Конституції.

2. Президент приймає рішення про призначення на посаду судді Конституційного Суду за результатами конкурсного відбору, проведеного в порядку, визначеному законом, що визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду.

3. Президент приймає рішення про призначення на посаду судді Конституційного Суду у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

4. Президент своїм указом створює допоміжний орган для реалізації повноваження щодо призначення на посаду судді Конституційного Суду. Такий указ визначає, у тому числі, персональний склад зазначеного органу.

**Стаття 58.** Внесення конституційного подання до Конституційного Суду

1. Президент відповідно до статті 150 Конституції може внести до Конституційного Суду конституційне подання щодо:

1) відповідності Конституції (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради, актів Президента, актів Кабінету Міністрів, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

2) офіційного тлумачення Конституції.

2. Підстави і порядок внесення Президентом до Конституційного Суду конституційного подання визначаються законом, що визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду.

**Стаття 59.** Внесення конституційного звернення до Конституційного Суду

1. Президент відповідно до частин першої та другої статті 151 Конституції може звернутись до Конституційного Суду для надання висновків про відповідність Конституції:

1) чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради для надання згоди на їх обов'язковість;

2) питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою.

2. Підстави і порядок внесення Президентом до Конституційного Суду конституційного звернення визначаються законом, що визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду.

## **Розділ VIII.** ПРЕЗИДЕНТ І УСТАНОВЧА ВЛАДА

**Стаття 60.** Законопроект про внесення змін до Конституції

1. Президент може подати до Верховної Ради законопроект про внесення змін до Конституції відповідно до статті 154, частини першої статті 156 Конституції.

2. Президент продає до Верховної Ради законопроект про внесення змін до Конституції в порядку, визначеному Конституцією та Регламентом.

3. Президент підписує законопроект про внесення змін до Конституції в порядку, визначеному Конституцією та Регламентом.

**Стаття 61.** Призначення всеукраїнського референдуму щодо змін до Конституції

1. Президент, за умови прийняття проекту закону про внесення змін до розділу I "Загальні засади", розділу III "Вибори. Референдум" або розділу XIII "Внесення змін до Конституції України" Конституції не менш як двома третинами від конституційного складу Верховної Ради, призначає всеукраїнський референдум щодо затвердження такого законопроекту згідно з частиною першою статті 156 та пунктом 6 частини першої статті 106 Конституції.
2. Президент приймає рішення про призначення всеукраїнського референдуму щодо змін до Конституції у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.
3. Інші питання порядку призначення всеукраїнського референдуму щодо затвердження змін до розділу I "Загальні засади", розділу III "Вибори. Референдум" або розділу XIII "Внесення змін до Конституції України" Конституції встановлені законом, що визначає правові засади, організацію та порядок проведення всеукраїнського референдуму.

## **Розділ IX.** КОНСУЛЬТАТИВНІ, ДОРАДЧІ, ІНШІ ДОПОМІЖНІ ОРГАНИ І СЛУЖБИ ПРЕЗИДЕНТА

**Стаття 62.** Створення консультативних, дорадчих, інших допоміжних органів і служб

1. Президент створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби згідно з пунктом 28 частини першої статті 106 Конституції.
2. Рішення про створення консультативних, дорадчих, інших допоміжних органів і служб Президент приймає у формі указу, який опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.
3. Рішення про формування персонального складу та внесення змін до складу створених Президентом консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.
4. Указ про створення консультативного, дорадчого, іншого допоміжного органу чи служби повинен містити інформацію про те, на виконання якого повноваження Президента такий орган чи служба створюються, завдання такого органу чи служби та кількісний склад.
5. Створені Президентом консультативні, дорадчі, інші допоміжні органи і служби не можуть мати владних повноважень, не видають самостійних актів і не є юридичними особами, якщо інше не визначене цим Законом, діють лише в межах завдань, покладених на них Президентом відповідно до частин третьої та четвертої цієї статті.

6. Створені Президентом консультативні, дорадчі, інші допоміжні органи і служби не можуть засновувати чи мати у віданні будь-яких підприємств, установ, організацій чи інших юридичних осіб.

**Стаття 63.** Канцелярія Президента

1. Канцелярія Президента є допоміжним органом Президента, що забезпечує реалізацію Президентом його повноважень, здійснює забезпечення діяльності створених Президентом консультативних, дорадчих, інших допоміжних органів і служб.

2. Канцелярія Президента є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України.

3. Канцелярія Президента є головним розпорядником бюджетних коштів за бюджетними призначеннями, визначеними законом про Державний бюджет України на забезпечення діяльності Президента.

Розроблення, затвердження та виконання кошторису Канцелярії Президента здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України. У кошторисі Канцелярії Президента відображаються бюджетні призначення, затверджені законом Про Державний бюджет України на відповідний бюджетний період. Видатки на здійснення конституційних повноважень Президента та видатки на обслуговування, організаційне, інформаційно-аналітичне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Президента у кошторисі визначаються окремо. Звіт про виконання кошторису Канцелярії Президента оприлюднюється відповідно до Закону України «Про відкритість використання публічних коштів».

4. Канцелярія Президента здійснює управління резиденціями Президента. Канцелярія Президента не може здійснювати управління іншим нерухомим майном.

5. Канцелярія Президента є засновником офіційного друкованого видання Президента - «Офіційного вісника Президента України».

6. Канцелярія Президента опубліковує акти Президента в порядку, визначеному цим Законом, веде розклад зустрічей Президента, книгу відвідувань Президента, книгу подарунків Президента.

7. Канцелярію Президента очолює голова Канцелярії Президента України, якого призначає Президент. Рішення про призначення та звільнення посадових осіб Канцелярії Президента Президент приймає у формі розпорядження, яке опубліковується і набирає чинності у порядку, визначеному статтями 70, 71 цього Закону.

8. Положення про Канцелярію Президента, структуру і штатний розпис Канцелярії Президента затверджує Президент своїм указом.

9. Канцелярія Президента знаходиться у приміщенні офіційної резиденції Президента.

**Стаття 64.** Представництво Президента в Автономній Республіці Крим

1. Цей Закон визначає статус Представництва Президента в Автономній Республіці Крим відповідно до статті 139 Конституції.

2. Представництво Президента в Автономній Республіці Крим є допоміжним органом Президента, завданням якого є моніторинг стану виконання в Автономній Республіці Крим Конституції і законів України та надання Президенту інформації, необхідної для здійснення ним повноважень, визначених статтями 50-52 цього Закону.

## **Розділ X.** ПОРЯДОК ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ ПРЕЗИДЕНТОМ

**Стаття 65.** Акти та інші рішення Президента

1. Президент на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження відповідно до частини третьої статті 106 Конституції.
2. Укази і розпорядження є актами Президента.
3. У випадках, визначених Конституцією, Президент на виконання своїх повноважень вносить на розгляд Верховної Ради подання.
4. У випадках, визначених Конституцією, Президент на виконання своїх повноважень вносить на розгляд Конституційного Суду конституційні подання та конституційні звернення.
5. Подання, конституційні подання та конституційні звернення не є актами Президента.

**Стаття 66.** Укази Президента

1. Укази Президента є підзаконними нормативно-правовими актами, виданими на виконання повноважень Президента, визначених Конституцією.
2. Президент у формі указів приймає рішення про:

1) призначення всеукраїнського референдуму щодо змін Конституції, проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою на виконання пункту 6 частини першої статті 106 Конституції та статей 20 та 61 цього Закону;
2) припинення повноважень Верховної Ради та призначення позачергових виборів до Верховної Ради на виконання пунктів 7 та 8 частини першої статті 106 Конституції та статті 29 цього Закону;
3) зупинення дії актів Кабінету Міністрів з мотивів невідповідності Конституції з одночасним зверненням до Конституційного Суду щодо їхньої конституційності на виконання пункту 15 частини першої статті 106 Конституції та статті 37 цього Закону;
4) скасування актів Ради міністрів Автономної Республіки Крим на виконання пункту 16 частини першої статті 106 Конституції та статті 51 цього Закону;
5) використання Збройних Сил та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на виконання пункту 19 частини першої статті 106 Конституції та статті 19 цього Закону;
6) загальну або часткову мобілізацію на виконання пункту 20 частини першої статті 106 Конституції та статті 19 цього Закону;

7) введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях на виконання пункту 20 частини першої статті 106 Конституції та статті 19 цього Закону;

8) введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану, оголошення окремих місцевостей України зонами надзвичайної екологічної ситуації на виконання пункту 21 частини першої статті 106 Конституції та статті 46 цього Закону;

9) встановлення президентських відзнак на виконання пункту 25 частини першої статті 106 Конституції та статті 24 цього Закону;

10) створення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб на виконання пункту 28 частини першої статті 106 Конституції та статті 62 цього Закону;

11) введення в дію рішень Ради національної безпеки і оборони України на виконання частини сьомої статті 107 Конституції та статті 39 цього Закону;

12) скасування рішень голів місцевих державних адміністрацій, що суперечать Конституції та законам України, іншим актам законодавства України, на виконання частини восьмої статті 118 Конституції та статті 48 цього Закону;

13) зупинення дії нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з мотивів їхньої невідповідності Конституції та законам України з одночасним зверненням до Конституційного Суду щодо їх конституційності на виконання частини другої статті 137 Конституції та статті 52 цього Закону;

14) надання згоди України на обов'язковість для неї міжнародного договору у випадках визначених законом, що визначає порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України, на виконання пункту 3 частини першої статті 106 Конституції та статті 13 цього Закону.

3. Президент приймає укази виключно у випадках, визначених частиною другою цієї статті.

**Стаття 67.** Розпорядження Президента

1. Розпорядження Президента є актами індивідуальної дії, виданими на виконання повноважень Президента, визначених Конституцією.

2. Президент у формі розпоряджень приймає рішення про:

1) проведення переговорів та підписання міжнародних договорів України, доручення укласти міжнародний договір України на виконання пункту 3 частини першої статті 106 Конституції, статті 13 цього Закону та положень закону, що визначає порядок укладення, виконання та припинення дії міжнародних договорів України;

2) призначення та звільнення глав дипломатичних представництв України в інших державах і при міжнародних організаціях на виконання пункту 5 частини першої статті 106 Конституції та статті 14 цього Закону;

3) призначення на посаду та звільнення з посади за згодою Верховної Ради Генерального прокурора на виконання пункту 11 частини першої статті 106 Конституції та статті 56 цього Закону;

4) призначення на посаду та звільнення з посад половини складу Ради Національного банку України на виконання пункту 12 частини першої статті 106 Конституції та статті 43 цього Закону;

5) призначення на посади та звільнення з посад половини складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення на виконання пункту 13 частини першої статті 106 Конституції та статті 44 цього Закону;

6) призначення на посади та звільнення з посад вищого командування Збройних Сил, інших військових формувань на виконання пункту 17 частини першої статті 106 Конституції та статті 18 цього Закону;

7) призначення на посади третини складу Конституційного Суду на виконання пункту 22 частини першої статті 106, частини другої статті 148 Конституції та статті 57 цього Закону;

8) присвоєння вищих військових звань, вищих дипломатичних рангів та інших вищих спеціальних звань і класних чинів на виконання пункту 24 частини першої статті 106 Конституції та статей 15,18, 45 цього Закону;

9) нагородження державними нагородами та президентськими відзнаками на виконання пункту 25 частини першої статті 106 Конституції та статті 24 цього Закону;

10) прийняття до громадянства України та припинення громадянства України, надання притулку в Україні на виконання пункту 25 частини першої статті 106 Конституції та статті 23 цього Закону;

11) здійснення помилування на виконання пункту 27 частини першої статті 106 Конституції та статті 22 цього Закону;

12) призначення на посади та звільнення з посад членів Ради національної безпеки і оборони України на виконання частини четвертої статті 107 Конституції та статті 39 цього Закону;

13) призначення на посади та звільнення з посад голів місцевих державних адміністрацій за поданням Кабінету Міністрів, прийняття рішення про відставку голови місцевої державної адміністрації за наслідком оголошення йому недовіри відповідною обласною чи районною радою на виконання частини четвертої, дев'ятої, десятої статті 118 Конституції та статті 47 та 49 цього Закону;

14) призначення на посаду судді за поданням Вищої ради правосуддя на виконання частини першої статті 128 Конституції та статті 54 цього Закону;

15) призначення двох членів Вищої ради правосуддя на виконання частини другої статті 131 Конституції та статті 55 цього Закону;

16) погодження призначення на посаду та звільнення з посади голови Ради міністрів Автономної республіки Крим на виконання частини четвертої статті 136 Конституції та статті 50 цього Закону;

17) призначення та звільнення Голови Канцелярії Президента та його заступників, членів інших консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і служб, створених на виконання пункту 28 частини першої статті 106 Конституції та статей 62-64 цього Закону.

3. Президент приймає розпорядження виключно у випадках, визначених частиною другою цієї статті.

**Стаття 68.** Подання Президента

1. Президент у формі подання ініціює перед Верховною Радою прийняття рішень, віднесених Конституцією до її повноважень.

2. Президент вносить до Верховної Ради подання про:

1) скликання позачергової сесії Верховної Ради на виконання частини другої статті 83 Конституції та статті 34 цього Закону;

2) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України на виконання пункту 18 частини першої статті 85 Конституції та статті 42 цього Закону;

3) призначення на посади та звільнення з посад членів Центральної виборчої комісії на виконання пункту 21 частини першої статті 85 Конституції та статті 41 цього Закону;

4) розгляд питання про відповідальність Кабінету Міністрів на виконання частини першої статті 87 Конституції та статті 38 цього Закону;

5) розгляд Верховною Радою проекту закону на виконання частини першої статті 93,частини другої статті 125, статті 154, частини першої статті 156 Конституції та статей 19, 30, 46, 53, 60 цього Закону;

6) розгляд Верховною Радою проекту закону як невідкладного на виконання частини другої статті 93 Конституції та статті 31 цього Закону;

7) повторний розгляд Верховною Радою прийнятого закону (вето Президента) на виконання частини другої статті 94, пункту 30 частини першої статті 106 Конституції та статті 33 цього Закону;

8) призначення Верховною Радою Прем’єр-міністра на виконання пункту 9 частини першої статті 106 Конституції та статті 35 цього Закону;

9) призначення Верховною Радою Міністра оборони, Міністра закордонних справ на виконання пункту 10 частини першої статті 106 Конституції та статті 36 цього Закону;

10) надання Верховною Радою згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора на виконання пункту 11 частини першої статті 106 Конституції та статті 56 цього Закону;

11) призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України на виконання пункту 14 частини першої статті 106 Конституції та статті 40 цього Закону;

12) оголошення стану війни на виконання пункту 19 частини першої статті 106 Конституції та статті 19 цього Закону;

13) затвердження указів Президента про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації на виконання пунктів 20, 21 частини першої статті 106 Конституції та статей 19, 46 цього Закону.

**Стаття 69.** Конституційні подання та конституційні звернення Президента

1. Президент вносить до Конституційного Суду конституційні подання та конституційні звернення на підставах та в порядку, визначеному пунктом 15 частини першої статті 106, частиною другою статті 137, статтями 150 та 151

Конституції, статтями 37, 52, 58, 59 цього Закону та законом, що визначає порядок організації та діяльності Конституційного Суду.

**Стаття 70.** Порядок оприлюднення та опублікування актів Президента

1. Усі акти Президента мають бути оприлюднені та опубліковані. В указах Президента, які вводять в дію рішення Ради національної безпеки і оборони, зміст рішень Ради національної безпеки і оброни або їхніх окремих положень може бути засекречений відповідно до вимог Закону України «Про державну таємницю». Неоприлюднені і неопубліковані акти Президента не мають юридичної сили.
2. Канцелярія Президента оприлюднює акти Президента на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента в день їхнього прийняття.
3. Акти Президента Канцелярія Президента опубліковує в «Офіційному віснику Президента України» в строк, що не перевищує п'ятнадцяти днів з дня їхнього прийняття, крім випадків, визначених частинами другою-четвертою, шостою статті 71 цього Закону.

**Стаття 71.** Порядок набрання чинності актами Президента

1. Крім випадків, визначених частинами другою-четвертою цієї статті, указ Президента набирає чинності через десять днів з дня його офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самим указом, але не раніше дня його опублікування.
2. Укази Президента про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію, про оголошення окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації, прийняті у спосіб, визначений статтями 19, 46 цього Закону, опубліковуються та набирають чинності разом із набранням чинності законом про затвердження чи схвалення таких указів.
3. Укази Президента про зупинення дії актів Кабінету Міністрів з мотивів невідповідності Конституції, зупинення дії нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з мотивів їхньої невідповідності Конституції та законам України опубліковуються та набирають чинності з дня внесення відповідного конституційного подання на розгляд Конституційним Судом відповідно до статей 37, 52 цього Закону.
4. Укази Президента, визначені пунктом 11 частини другої статті 66 цього Закону опубліковуються після їх підписання Прем'єр-міністром та відповідним міністром та набирають чинності після їхнього опублікування, що Канцелярія Президента здійснює в строк, що не перевищує п'яти днів з дня їхнього підписання.
5. Розпорядження Президента набирають чинності з дня, наступного за днем їхнього підписання, крім випадків, визначених частинами шостою цієї статті.
6. Розпорядження Президента, визначені пунктами 2, 12 частини другої статті 67 цього Закону опубліковуються Канцелярією Президента у день їх

підписання Прем’єр-міністром та відповідним міністром та набирають чинності після їхнього опублікування.

**Стаття 72.** Оскарження актів, дій чи бездіяльності Президента

1. Акти, дії чи бездіяльність Президента можуть бути оскаржені до Верховного Суду в порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України.

## **Розділ XI.** ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРЕЗИДЕНТА

**Стаття 73.** Державне забезпечення діяльності Президента

1. Канцелярія Президента забезпечує здійснення Президентом своїх повноважень в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на поточний рік, для здійснення Президентом України своїх повноважень. Звіт про здійснення Президентом повноважень, визначених Конституцією, що містить, зокрема, річний звіт про витрати, здійснені Канцелярією Президента, оприлюднюється в порядку і в строк, визначений статтею 26 цього Закону.
2. Президенту та членам його сім’ї, які проживають разом з ним або супроводжують його, забезпечується державна охорона. Відповідні органи державної влади та органи правопорядку вживають необхідних заходів для забезпечення безпеки Президента та членів його сім’ї, які проживають разом з ним або супроводжують його.

**Стаття 74.** Резиденції Президента

1. Резиденціями Президента є:
1) офіційна резиденція;
2) церемоніальна резиденція;
3) заміська резиденція.
2. Офіційна резиденція Президента знаходиться за адресою м. Київ, вул. Банкова, 11. В офіційній резиденції Президента знаходиться Канцелярія Президента.
3. Церемоніальною резиденцією Президента є Маріїнський палац, що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Грушевського, 5а. В офіційній церемоніальній резиденції, як правило, відбуваються заходи державного протоколу та церемоніалу.
4. Заміською резиденцією Президента є резиденція “Синьогора”, що знаходиться за адресою Івано-Франківська область, Богородчанський район, с. Стара Гута.
5. Резиденції Президента перебувають у державній власності і не можуть бути приватизовані.
6. Управління резиденціями Президента здійснює Канцелярія Президента.

**Стаття 75.** Винагорода Президента та відпустка

1. За здійснення своїх повноважень Президент отримує винагороду за рахунок коштів Державного бюджету, розмір якої встановлюється цим Законом та не може визначатися іншими нормативно-правовими актами.
2. Розмір винагороди Президента дорівнює розміру двох базових посадових окладів судді Верховного Суду, визначеного законом.
3. Виплату винагороди Президента здійснює Канцелярія Президента.
4. Винагорода Президента виплачується з дня складення Президентом присяги Українському народові.
5. Президент не може отримувати жодних інших виплат з коштів Державного бюджету України.
6. Президенту надається щорічна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів.

**Стаття 76.** Подарунки Президента
1. Подарунки, вручені Президенту під час офіційних візитів до іноземних держав, а також подарунки, вручені йому представниками іноземних держав під час офіційних відвідин України, є державною власністю.
2. Канцелярія Президента веде облік вручених Президенту подарунків у книзі подарунків Президента. Оцінка вартості подарунків Президента здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів. Дані щодо вручених Президенту подарунків та оцінка їхньої вартості оприлюднюються на веб-сайті офіційного інтернет-представництва Президента.
3. Вручені Президенту подарунки передаються на утримання в музей Президента, розташований у церемоніальній резиденції Президента.
4. Вручені Президенту подарунки, визначені Канцелярією Президента як цінні, передаються в Національний банк України.

**Стаття 77.** Подружжя Президента
1. На час виконання Президентом повноважень другому з подружжя Президента призначається за рахунок коштів державного бюджету матеріальне забезпечення в розмірі 50 відсотків винагороди Президента.
Рішення про призначення матеріального забезпечення другому з подружжя Президента оформлюється Канцелярією Президента
2. Виплата матеріального забезпечення другому з подружжя Президента здійснюється Канцелярією Президента
3. Другий із подружжя Президента може брати участь у офіційних делегаціях, учасником яких є Президент.
4. На другого із подружжя Президента поширюються вимоги несумісності, визначені статтею 8 цього Закону, та дія Закону України «Про запобігання корупції».

**Стаття 78.** Нагляд за станом здоров’я Президента та членів його сім’ї
1. Президенту та членам його сім’ї, які проживають разом з ним, держава забезпечує безоплатне медичне обслуговування у головному військовому

медичному госпіталі Міністерства оборони України (далі - військовий госпіталь).

2. Президент та члени його сім'ї, які проживають разом з ним, підписують декларацію із лікарем, який надає первинну медичну допомогу та працює у військовому госпіталі (далі – особистий лікар Президента), відповідно до закону, що визначає державні фінансові гарантії надання медичних послуг.

3. Особистий лікар Президента слідкує за станом здоров'ям Президента та повідомляє Голову Верховної Ради та Прем'єр-міністра про стан здоров'я Президента у випадках, визначених статтею 83 цього Закону.

**Стаття 79.** Утримання Президента у відставці

1. Президенту у відставці призначається щомісячне довічне грошове утримання у розмірі 50 відсотків винагороди Президента, визначеної статтею 75 цього Закону.

2. У разі збільшення розміру винагороди Президента відповідно здійснюється перерахунок раніше призначеного щомісячного довічного грошового утримання Президента у відставці. Перерахунок щомісячного довічного грошового утримання здійснюється з усієї суми винагороди Президента з дня виникнення права на відповідний перерахунок.

3. Щомісячне довічне грошове утримання Президента у відставці виплачується незалежно від отриманого ним доходу, що його Президент у відставці одержує після припинення своїх повноважень. Щомісячне довічне грошове утримання Президента у відставці виплачує Канцелярія Президента за рахунок коштів Державного бюджету України.

4. Президент у відставці після досягнення пенсійного віку має право на призначення пенсії на умовах і в порядку, визначених Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Президенту у відставці за його вибором виплачується довічне грошове утримання або пенсія.

**Стаття 80.** Поховання Президента та Президента у відставці

1. У разі смерті Президента або Президента у відставці держава забезпечує його поховання з усіма почестями.

## **Розділ XII.** ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ПРЕЗИДЕНТА

**Стаття 81.** Підстави припинення повноважень Президента

1. Президент виконує свої повноваження до вступу на пост новообраного Президента.

2. Повноваження Президента відповідно до частини другої статті 108 Конституції припиняються достроково у разі:

1) відставки;
2) неспроможності виконувати свої повноваження за станом здоров'я;
3) усунення з поста в порядку імпічменту;
4) смерті.

**Стаття 82.** Відставка Президента

1. Згідно з частиною першою статті 109 Конституції Президент може подати Верховній Раді заяву про свою відставку.

2. Відставка Президента набуває чинності з моменту проголошення ним особисто заяви про відставку на засіданні Верховної Ради.

**Стаття 83.** Неспроможність виконання повноважень за станом здоров’я

1. Згідно зі статтею 110 Конституції неспроможність виконання Президентом своїх повноважень за станом здоров'я має бути встановлена на засіданні Верховної Ради і підтверджена рішенням, прийнятим більшістю від її конституційного складу на підставі письмового подання Верховного Суду - за зверненням Верховної Ради, і медичного висновку.

2. Якщо стан здоров’я Президента може істотно впливати на його здатність усвідомлювати значення своїх дій та (або) керувати ними чи за наявності суттєвої загрози життю та здоров’ю Президента, особистий лікар Президента, зазначений у частині другій статті 78 цього Закону, складає відповідний медичний висновок та невідкладно повідомляє Голову Верховної Ради і Прем’єр-міністра про стан здоров’я Президента та надсилає такий медичний висновок Голові Верховної Ради.

3. Верховна Рада може ініціювати питання про встановлення стану здоров’я Президента та встановлення спроможності виконання ним своїх повноважень. Для цього Верховна Рада приймає рішення про надсилання запиту до Президента про встановлення стану здоров’я Президента. Апарат Верховної Ради невідкладно надсилає такий запит до Президента, а його копію - до особистого лікаря Президента. Порядок прийняття відповідного рішення встановлює Регламент.

4. Президент зобов’язаний пройти огляд його стану здоров’я, що здійснюється особистим лікарем Президента у військовому госпіталі не пізніше ніж через десять днів з дня отримання відповідного запиту від Верховної Ради. Особистий лікар Президента проводить огляд стану здоров’я Президента, за потреби скликає консиліум лікарів, та на наступний день з моменту проведення такого огляду надсилає до Верховної Ради відповідний медичний висновок в порядку, встановленому частиною другою цієї статті.

5. Якщо в строк, визначений в частині четвертій цієї статті, Президент не з’явився для проведення огляду стану його здоров’я, наступного дня після закінчення такого строку особистий лікар Президента надсилає Голові Верховної Ради медичний висновок, складений на підставі останньої доступної інформації про стан здоров’я Президента, та зазначає, що Президент не з’явився для огляду стану його здоров’я.

6. Після отримання медичного висновку відповідно до частин другої та п’ятої цієї статті Верховна Рада розглядає його на найближчому пленарному засіданні. Представлення медичного висновку про стан здоров’я Президента та його обговорення відбувається в закритому режимі в порядку, встановленому Регламентом.

7. Після представлення медичного висновку про стан здоров’я Президента та його обговорення Верховна Рада приймає рішення про звернення до Верховного Суду про неспроможність виконання Президентом своїх повноважень за станом здоров’я в порядку, встановленому Регламентом.

8. За зверненням Верховної Ради Велика Палата Верховного Суду встановлює дотримання визначеної цим Законом процедури надання медичного висновку про стан здоров’я Президента та від імені Верховного Суду складає і надсилає відповідне письмове подання до Верховної Ради не пізніше ніж на третій день з дня отримання звернення Верховної Ради.

9. Після отримання письмового подання від Верховного Суду Верховна Рада встановлює неспроможність виконання Президентом своїх повноважень більшістю від її конституційного складу в порядку, встановленому Регламентом.

**Стаття 84.** Імпічмент Президента

1. Згідно зі статтею 111 Конституції Президент може бути усунений з поста Верховною Радою в порядку імпічменту.

2. Підставами для імпічменту Президента є:

1) вчинення Президентом державної зради;

2) вчинення Президентом іншого злочину.

3. Проект постанови про ініціювання питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту може бути зареєстрований у Верховній Раді за поданням Генерального прокурора, депутатської фракції чи групи народних депутатів чисельністю не менше ніж найменша за розміром депутатська фракція (далі – група депутатів).

4. Генеральний прокурор може вносити до Верховної Ради відповідне подання про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту відповідно до Регламенту. У разі внесення Генеральним прокурором такого подання Голова Верховної Ради реєструє постанову про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту в порядку, визначеному Регламентом.

5. Депутатська фракція чи група депутатів, визначена частиною третьою цієї статті, може вносити відповідне подання та проект постанови про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту в порядку, визначеному Регламентом.

6. Постанова про ініціювання процедури усунення Президента з поста в порядку імпічменту має містити:

1) пропозицію ініціювати процедуру усунення Президента з поста в порядку імпічменту;

2) пропозицію створити спеціальну тимчасову слідчу комісію.

7. Питання про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту ініціюється більшістю від конституційного складу Верховної Ради, про що приймається відповідна постанова.

8. До складу спеціальної тимчасової слідчої комісії входять:

1) по одному представнику від кожної депутатської фракції;

2) один спеціальний прокурор і два спеціальні слідчі.

9. Якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпічменту вніс Генеральний прокурор, то у спеціальній тимчасовій слідчій комісії повноваження спеціального прокурора здійснює Генеральний прокурор, а повноваження спеціальних слідчих здійснюють прокурори, визначені Генеральним прокурором.

10. Якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпічменту внесла депутатська фракція чи група депутатів, то у спеціальній тимчасовій слідчій комісії повноваження спеціального прокурора здійснює народний депутат України, який має вищу юридичну освіту, визначений такою фракцією чи групою депутатів. Повноваження спеціальних слідчих у такому разі здійснюють визначені такою фракцією чи групою народних депутатів особи, які мають право здійснювати адвокатську діяльність, є суддями у відставці або прокурорами, повноваження яких припинено у зв’язку з досягненням ними шістдесяти п’яти років.

11. Спеціальна тимчасова слідча комісія діє в порядку, встановленому цією статтею та Регламентом.

12. На засіданнях спеціальної тимчасової слідчої комісії головує її голова, обраний на її першому засіданні таємним голосуванням з числа її членів, зазначених у пункті 1 частини 8 цієї статті. Засідання спеціальної тимчасової слідчої комісії є відкритими. На засіданні спеціальної тимчасової слідчої комісії спеціальний прокурор представляє факти, які на його думку підтверджують, що діяння Президента містять ознаки державної зради або іншого злочину. У засіданні спеціальної тимчасової слідчої комісії може брати участь Президент особисто та його представники.

13. Висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії складає її голова. У разі якщо подання про усунення Президента з поста в порядку імпічменту було внесене депутатською фракцією чи групою депутатів, головою комісії не може бути член такої фракції чи групи депутатів. Висновок містить усю інформацію, озвучену і викладену на засіданнях комісії, та може містити пропозиції щодо рішення, яке Верховна Рада може прийняти за результатами його розгляду. Члени спеціальної тимчасової слідчої комісії не затверджують висновку, складеного секретарем комісії.

14. На пленарному засіданні Верховної Ради висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії представляє голова комісії. Верховна Рада не менш як двома третинами від її конституційного складу приймає рішення про звинувачення Президента у вчиненні державної зради або іншого злочину.

15. Після прийняття Верховною Радою рішення про звинувачення Президента Голова Верховної Ради невідкладно надсилає висновок спеціальної тимчасової слідчої комісії до:

1) Конституційного Суду для отримання його висновку щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про імпічмент, встановленої у статті 111 Конституції;

2) Верховного Суду для отримання висновку про те, що діяння, в яких звинувачується Президент, містять ознаки державної зради або іншого злочину.

16. Висновок Конституційного Суду, зазначений у пункті 1 частини п'ятнадцятої цієї статті, приймає Велика палата Конституційного Суду. Висновок Верховного Суду, зазначений у пункті 2 частини п'ятнадцять цієї статті, приймає Велика Палата Верховного Суду. Конституційний Суд та Верховний Суд надсилають до Верховної Ради свої висновки протягом десяти днів з дня отримання висновку спеціальної тимчасової слідчої комісії.

17. На пленарному засіданні Верховної Ради висновки Конституційного суду та Верховного Суду представляють їхні голови.

18. Рішення про усунення Президента з поста в порядку імпічменту вважається прийнятим, якщо за нього проголосували не менш як три четвертих від конституційного складу Верховної Ради.

19. Президент вважається усуненим з поста Верховною Радою в порядку імпічменту з моменту прийняття відповідного рішення Верховною Радою.

**Стаття 85.** Тимчасове виконання повноважень Президента

1. У разі дострокового припинення повноважень Президента з підстав, визначених у Конституції, обов'язки Президента на період до обрання і вступу на пост нового Президента виконуються Головою Верховної Ради відповідно до статті 112 Конституції.

2. Голова Верховної Ради в період виконання ним обов'язків Президента не може здійснювати повноваження, визначені пунктами 2, 6-8, 10-13, 22, 24, 25, 27, 28 статті 106 Конституції, порядок здійснення яких встановлений відповідними статтями цього Закону.

3. На час виконання Головою Верховної Ради обов'язків Президента він до вступу на пост нового Президента не здійснює повноважень народного депутата України та Голови Верховної Ради, крім повноваження підписувати акти, прийняті Верховною Радою, визначеного пунктом 3 частини другої статті 88 Конституції.

4. На час виконання Головою Верховної Ради обов'язків Президента він до вступу на пості нового Президента не може реалізувати право законодавчої ініціативи як Президент відповідно до статті 30 цього Закону.

**ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ**

1. Цей Закон набирає чинність з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати такими, що втратили чинність:

1) Закон України «Про Представництво Президента України в Автономній Республіці Крим» ( Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, N 21, ст.158);

2) Закон України «Про тимчасове виконання обов'язків посадових осіб, яких призначає на посаду за згодою Верховної Ради України Президент України або Верховна Рада України за поданням Президента України» ( Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1998, N 14, ст.59);

3) Закон Української РСР «Про Президента Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР 1991 р., №33, ст. 446).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів:

…

4. Президенту України рекомендувати визнати такими, що втратили чинність:

1) указ Президента України «Про Положення про Державне управління справами» (від 17 грудня 2002 року N 1180/2002);

2) указ Президента України «Про Положення про Адміністрацію Президента України» (від 2 квітня 2010 року N 504/2010);

3) указ Президента України «Про деякі питання здійснення керівництва у сферах національної безпеки і оборони» (від 4 червня 2008 року N 516/2008);

4) указ Президента України «Про порядок присвоєння вищих військових звань, вищих спеціальних звань і класних чинів» (від 17 серпня 2009 року N 616/2009);

5) указ Президента України «Про Державний Протокол та Церемоніал України» (від 22 серпня 2002 року N 746/2002);

6) Указ Президента України «Питання організації виконання Закону України «Про громадянство України» (від 27.03.2001 № 215/2001);

7) Указ Президента України «Про Положення про порядок здійснення помилування» (від 21.04.2015 № 223/2015);

8) Указ Президента України «Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності» (від 10 червня 1997 року N 503/97).

5. Кабінету Міністрів України протягом тридцяти днів з моменту набрання чинності цим Законом передати відповідно до Закону України «Про управління об’єктами державної власності» функції з управління підприємствами, установами та організаціями, які перебувають в управлінні Державного управління справами, відповідним органам виконавчої влади.

6. Органам державної влади протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.